

но, а другото което ще ни трѣбѣ, тѣй казалъ чи ще го даде кезъ да го искаме. А ни не правиме тѣй, и не искаме царство небесное, но искаме свѣтовны работы: богатство, слава достоинство и други такива, които можатъ лесно да ни повредѣтъ и да ни избѣдѣтъ дѣшата, за тѣй богъ не ни слѣдѣа когато са молиме. Нѣе много пѣти виждаме малките дѣца, съ колко плачъ са молѣтъ на майка си да имъ даде ножъ, но майката не ги слѣдѣа, нити ножъ имъ дава: защото знай чи дѣтето като глѣпако, може да са присече или да са заколи съ ножа. Тѣй и богъ не ни слѣдѣа кога мѣ са молиме за не-потребны работы, нито ни дава което мѣ искаме за да не си избѣбиме дѣшата. Искате, дѣма богъ, и не прѣемвате: защото злѣ искате и не са молите добрѣ. Много человекъ има, които отиватъ въ церковь да са молѣтъ богъ, но само съ тѣлото си влѣзватъ въ церковь, а ума си оставатъ въ дома си, по пазарѣа, или по други свѣтовны работы. А нѣкои са молѣтъ само съ уста пакъ сърцето имъ иска друго. Съ устата си казватъ: господи прости ни грѣхове, каквото и ни прощаваме оныа, които сѣ ни прегрѣшили, а съ ума си мыслѣтъ, какъ да отвърнатъ на дѣшманите си. Съ уста дѣматъ избави ни отъ лѣкаваго, а съ ума си мыслѣтъ лѣкавство и зло. Съ уста казватъ: господи дай намъ сердце чисто, а съ умъ мыслѣтъ какавъ мръсенъ грѣхъ да направѣтъ. Ето тѣй са молѣтъ много человекъ, али тѣй не е молитва, но грѣхъ и гнѣсный дымъ предъ бога, а истинната молитва е, както рекалъ христосъ: кога са молиме богъ да отвърниме нашыа умъ отъ злы мысли, да възпреме языка си отъ злы хораты, очите си отъ соблазнительны глѣданѣа, и сичкото си тѣло отъ злы похоты и свѣтовны нечистоты, и сичкѣа си умъ да приковаме въ бога. Тѣй като са молиме, тога и богъ ни чѣва. Но може нѣкой да рече: азъ кога са моле богъ, искамъ да бѣди ума ми прикованъ въ бога, ала той не са възпира, ходи като крилатъ, тича на сѣкомъ странѣ и ми приносѣ сѣкаквы лѣкавы помысли. Тѣй не е причината отъ ума, но отъ нашатъ кола: защото, когато имаме нѣе страхъ божѣй, да заградиме съ него нашыа умъ, за да слѣдѣа внимателно оноа, което четемъ съ устата си предъ бога, тога не може ума да ходи и да тича на широко, доде не са свърши молитвата. И тѣй който са моли со страхъ божѣй, неговата молитва възлѣзва предъ бога като добромирливый тимѣанъ, и мѣ доносѣа отъ небото божѣатъ милость и прошенѣе на грѣхове. За тѣй трѣбѣ да са молиме съ такъзи умъ и съ такъзи вѣрѣ, както ны зарѣча Исусъ Христосъ сынъ божѣй, и богъ истинный, ако искаме да получиме, което искаме.